

Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor

Art. I - Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) solicitant care necesită garanții procedurale sau de primire speciale - solicitant cu nevoi speciale din categoria persoanelor prevăzute la art.5¹ a cărui capacitate de a beneficia de drepturile și de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de prezenta lege este limitată ca urmare a unor circumstanțe individuale.”

2. La articolul 2, după litera o) se introduc două noi litere, lit. p) și q), cu următorul cuprins:

„p) condiții de primire - ansamblul măsurilor luate de statul român în favoarea solicitanților de protecție internațională, în conformitate cu prezenta lege;

q) condiții materiale de primire - asistența acordată solicitanților de protecție internațională, incluzând cazare, hrană, materiale de întreținere și igienă, îmbrăcăminte și încălțăminte, transport, care pot fi acordate în natură, sub formă de alocații financiare sau tichete ori printr-o combinație a acestor trei elemente, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

3. După alineatul (3) al articolului 3 se introduc patru noi alineate, alin. (3¹)-(3⁴), cu următorul cuprins:

„(3¹) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Inspectoratul General pentru Imigrări poate să folosească interpreți și traducători pentru efectuarea interpretării și/sau traducerii în și din limbi străine, să solicite efectuarea de expertize medico-legale sau de altă natură, precum și să consulte specialiști.

(3²) Plata interpreților și traducătorilor se face în condițiile Legii nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, cu modificările și completările ulterioare.

(3³) Interpreții și traducătorii care se deplasează în altă localitate decât cea de domiciliu, pentru efectuarea lucrărilor solicitate de Inspectoratul General pentru Imigrări beneficiază de cheltuieli de transport, și după caz, de cazare și indemnizație de delegare, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3⁴) În cazul în care nu sunt identificați sau nu pot fi utilizați interpreți sau traducători autorizați în condițiile Legii nr.178/1997, cu modificările și completările ulterioare, Inspectoratul General pentru Imigrări poate folosi persoane de încredere care cunosc limbile din/și în care se face traducerea și/sau interpretarea limbii respective, dispozițiile alin.(3²) și alin.(3³) aplicându-se în mod corespunzător.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4

Accesul la procedura de azil

Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui cetățean străin sau apatrid, aflat pe teritoriul României ori la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în

scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului român, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 50¹, art. 91 alin. (2) lit. b), art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2), art. 97 alin. (2) și la art. 120 alin. (2) lit. a) din prezenta lege.”

5. Articolul 5¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5¹

Situația persoanelor vulnerabile

(1) Aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.

(2) În categoria persoanelor vulnerabile sunt incluși minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copiii lor minori, victimele traficului de persoane, persoanele care suferă de afecțiuni grave, persoanele cu afecțiuni mintale și persoanele care au fost supuse torturilor, violurilor sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, ori aflate în alte situații speciale, similare celor menționate anterior.

(3) Pentru scopurile prezentei legi apartenența la categoria persoanelor vulnerabile se determină după depunerea cererii de azil, cât mai curând posibil, de către specialiști din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pe baza unei evaluări individuale. În vederea realizării evaluării individuale și a luării măsurilor adecvate pentru asigurarea drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta lege, autoritățile competente acordă sprijin de specialitate, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.

(4) În situația în care au fost identificate persoane vulnerabile cu nevoi speciale, personalul de specialitate al Inspectoratului General pentru Imigrări realizează evaluări în scopul identificării nevoilor speciale și dispune măsurile adecvate în scopul asigurării drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta lege pe durata procedurii de azil.

(5) În faza administrativă a procedurii de azil, actele întocmite anterior constatării nevoilor speciale vor fi refăcute și/sau completate, numai în cazul în care este necesar pentru soluționarea corespunzătoare a cererilor de azil.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări monitorizează situația solicitanților cu nevoi speciale de primire și împreună cu autoritățile competente se asigură că asistența oferită acestora se acordă pe toată durata procedurii de azil.”

6. După articolul 12 se introduc două noi articole, art. 12¹ și art.12², cu următorul cuprins:

„Art. 12¹

Pregătirea personalului

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări asigură pregătirea specifică a personalului cu competențe în domeniul azilului și integrării, prin programe de formare la locul de muncă și de pregătire în cadrul instituțiilor de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne. În acest scop, sunt luate în considerare resurse relevante de pregătire, inclusiv cele dezvoltate de BESA.

(2) Programele de formare și pregătire includ aspecte referitoare la:

- a) legislația internațională și a Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului și al azilului;
- b) modul de procesare a cererilor de protecție internațională a persoanelor vulnerabile;
- c) mecanisme de identificare și asistență acordată persoanelor vulnerabile;
- d) tehnici de interviu;
- e) utilizarea expertizelor în procedura de azil;
- f) furnizarea și utilizarea informațiilor din țara de origine;
- g) procedura de determinare a statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil.

Art. 12²

Pregătirea personalului altor structuri competente să primească cereri de azil

Inspectoratul General pentru Imigrări asigură personalului autorităților prevăzute la art. 35, competent cu primirea cererilor de protecție internațională, informațiile relevante și pregătirea corespunzătoare pentru îndeplinirea acestor atribuții, în cadrul instituțiilor de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne.”

7. La articolul 13 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) consultarea informațiilor din țara de origine și, dacă este necesar, din țările tranzitate, obținute din diferite surse, necesare pentru evaluarea situației personale a solicitantului de azil.”

8. După alineatul (2) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) O cerere de azil nu poate fi respinsă exclusiv pe motiv că aceasta a fost depusă tardiv.”

9. Alineatul (2) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri pentru numirea, în cel mai scurt timp, a unui reprezentant legal care să îl asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz.”

10. După alineatul (2) al articolului 16 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Minorul neînsoțit este informat, de îndată, cu privire la numirea reprezentantului legal.”

11. Alineatul (4) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Inspectoratul General pentru Imigrări informează reprezentantul legal și solicitantul de azil minor neînsoțit, într-o limbă pe care acesta din urmă o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege cu privire la posibilitatea efectuării unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei. Această informare trebuie să cuprindă, de asemenea, precizări referitoare la metodele de examinare medicală, posibilele consecințe ale rezultatului acestei examinări și efectele eventualului refuz de a se supune expertizei medico-legale.”

12. După alineatul (4) al articolului 16 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Expertiza medico-legală de evaluare a vârstei se efectuează cu respectarea deplină a demnității individuale a minorului, utilizându-se metodele cele mai puțin invazive, care să permită, în măsura posibilului, un rezultat fiabil.”

13. La articolul 17 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dreptul de a fi informat, în mod gratuit, în orice fază a procedurii de azil, inclusiv în faza judecătorească a procedurii prin care s-a dispus măsura restrictivă prevăzută la art. 19² lit.c), un interpret apt să asigure o comunicare corespunzătoare;”

14. La articolul 17 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) dreptul de a fi informat, în momentul depunerii cererii sau ulterior, în termen de maxim 15 zile de la depunerea cererii, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la procedura de urmat, drepturile pe care le are și obligațiile ce îi revin pe parcursul procedurii de azil, precum și cu privire la consecințele nerespectării

acestor obligații și ale lipsei cooperării cu autoritățile competente;”

15. La articolul 17 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) dreptul de a avea acces, personal sau prin reprezentant, la informații conținute de dosarul străinului care a solicitat protecție internațională, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională. Accesul la informații din dosarul personal se face pe bază de cerere adresată structurii specializate pe probleme de azil a Inspectoratului General pentru Imigrări. La cererea solicitantului de protecție internațională, pot fi eliberate, în mod gratuit, copii ale unor documente de la dosarul personal”.

16. La articolul 17 alineatul (1), litera h) pct. (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) străinilor care sunt luați în custodie publică în condițiile art.19¹⁴ alin. (1).”

17. La articolul 17 alineatul (1), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) dreptul solicitantului de protecție internațională care nu dispune de mijloace de întreținere, de a beneficia, la cerere, pe toată durata procedurii de azil precum și pe perioada prevăzută la lit. a), de condiții materiale de primire, care garantează subzistența și protejează sănătatea fizică și mintală a acestora. Sumele necesare pentru acordarea condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.”

18. La articolul 17 alineatul (1), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) dreptul de a primi gratuit asistență medicală spitalicească de urgență, asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau ale episoadelor acute ale bolilor cronice, prin sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat, precum și dreptul de a fi inclus gratuit în programele naționale de sănătate.”

19. La articolul 17 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, lit. m¹), cu următorul cuprins:

„m¹) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și tratament corespunzător. Aceste servicii se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de primire și cazare sau/și prin alte unități sanitare acreditate și autorizate potrivit legii.”

20. La articolul 17 alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, lit. n¹), cu următorul cuprins:

„n¹) dreptul de a primi asistență socială în condițiile prevăzute de Legea nr.292/2011 a asistenței sociale.”

21. La articolul 17 alineatul (1), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) dreptul de a primi acces la piața forței de muncă în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, după expirarea unei perioade de 3 luni de la data depunerii cererii de azil, dacă în cazul cererii sale nu a fost luată o hotărâre în faza administrativă a procedurii, iar întârzierea nu poate fi imputată acestuia precum și pe perioada derulării procedurii de azil în faza judecătorească. Solicitanții de azil care la data depunerii unei cereri de azil au un drept de ședere pe teritoriul României și sunt încadrați legal în muncă, pot desfășura în continuare activitatea lucrativă;”

22. La articolul 17 alineatul (1), după litera o) se introduce o nouă literă, lit. o¹), cu următorul cuprins:

„o¹) dreptul solicitanților de azil care au acces la piața forței de muncă potrivit lit.o) de a beneficia de măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă precum și de protecție în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români”.

23. La articolul 17 alineatul (1), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) dreptul solicitanților de azil minori de a avea acces la învățământul antepreșcolar, preșcolar și școlar obligatoriu, în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români, cât timp nu se pune în executare o măsură de expulzare a acestora sau a părinților lor.”

24. La articolul 17 alineatul (1), după litera p) se introduc patru noi litere, lit. q) - ș), cu următorul cuprins:

„q) dreptul la decontarea, pe bază de cerere, a cheltuielilor de transport ocazionate de deplasarea solicitanților de azil la instanța de judecată pentru a participa la termenele de judecată, dacă procesul se desfășoară în altă localitate decât cea în care este cazat iar deplasarea se realizează cu mijloace de transport auto, feroviar la clasa a doua sau naval. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări în acest sens, pe baza documentelor justificative.

r) dreptul de a fi vizitați de membrii familiei, reprezentanți ai organizațiilor și organismelor neguvernamentale naționale sau internaționale cu atribuții în domeniul azilului sau al respectării drepturilor omului, autorizate și acreditate în condițiile legii precum și de reprezentantul legal.

s) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații juridice și procedurale, inclusiv informații privind procedura în faza administrativă, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului;

ș) dreptul de a i se furniza, la cerere, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului, informații cu privire la motivele hotărârii de respingere a cererii de azil, la procedura de contestare a ordonanței prin care a fost dispusă măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat, precum și referitoare la posibilitatea de contestare a deciziei prin care a fost dispusă acordarea, limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire.”

25. Alineatul (1¹) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Pentru a beneficia de drepturile prevăzute de lege, Inspectoratul General pentru Imigrări atribuie solicitanților de azil un cod numeric personal care se înscrie în documentul temporar de identitate.”

26. După alineatul (1¹) al articolului 17, se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă reprezentanței din România a Întotului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), la cerere, acces la documentele existente la dosarul străinului care a solicitat protecție internațională, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională. În scopul accesării informațiilor conținute de dosarul personal al străinului care a solicitat protecție internațională, este necesar acordul acestuia”.

27. După alineatul (2) al articolului 17, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Procedura și quantumul sumelor aferente asigurării condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza datelor comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.”

28. Alineatele (3), (4) și (7) ale articolului 17 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Fondurile bănești necesare pentru asigurarea drepturilor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), g), h), i), k), l), m¹) și n) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(4) Minorii beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

.....
.....
(7) Procedura de azil prevăzută la alin. (1) se finalizează:

a) de la data pronunțării hotărârii instanței, în cazul cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedură la frontieră;

b) de la data comunicării deciziei de închidere a dosarului;

c) de la data comunicării hotărârii Inspectoratului General pentru Imigrări prin care s-a acordat statut de refugiat;

d) de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs;

e) de la data realizării transferului în statul membru responsabil, în cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil.”

29. După alineatul (7) al articolului 17 se adaugă patru noi alineate, alin. (8)-(11), cu următorul cuprins:

„(8) Atunci când capacitatea de cazare în centrele de primire și cazare pentru solicitanții de azil este depășită, Inspectoratul General pentru Imigrări, în limita fondurilor disponibile, poate acorda solicitanților de azil o sumă de bani în scopul închirierii unor spații de locuit sau poate contracta servicii de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil în locații individuale sau colective.

(9) Sumele acordate solicitanților de azil potrivit alin. (8) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne. La stabilirea quantumului sumelor se ține cont de datele comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.

(10) Solicitanții de azil prezintă Inspectoratului General pentru Imigrări, în cel mai scurt timp, documente justificative din care să rezulte faptul că au închiriat spații de locuit.

(11) Contractarea serviciilor de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil, prevăzută la alin.(8), se face cu luarea în considerare a standardelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.”

30. Alineatele (1) și (3) ale articolului 18 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, solicitanții de azil minori beneficiază, în mod gratuit, de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

.....
.....
(3) Solicitantul de azil minor este înscris la cursul pregătitor în termen de 3 luni de la data depunerii cererii de azil și totodată, poate fi înscris ca audient în anul de studii corespunzător.”

31. După articolul 18 se introduce un nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins:

„Art.18¹

Monitorizarea condițiilor de primire

(1) Monitorizarea condițiilor de primire se realizează de organizații și organisme neguvernamentale naționale sau internaționale cu atribuții în domeniul migrației sau al respectării drepturilor omului.

(2) Organizațiilor și organismelor prevăzute la alin.(1) li se asigură posibilitatea de a vizita centrele regionale de proceduri și cazare ale solicitanților de azil, pe baza protocoalelor încheiate cu Inspectoratul General pentru Imigrări sau a unei autorizări prealabile. În situații excepționale și temeinic motivate se poate asigura posibilitatea de a vizita centrele într-un termen de 48 de ore.

(3) În scopul derulării activității de monitorizare a condițiilor de primire, Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează informații relevante și asigură posibilitatea reprezentanților organizațiilor și organismelor prevăzute la alin.(1) de a supraveghea modul în care solicitanții de protecție internațională beneficiază de măsurile luate de statul român în favoarea acestora.

(4) În urma activității prevăzute la alin.(1), organizațiile și organismele care au efectuat activități de monitorizare a condițiilor de primire în condițiile alin.(2) și (3) întocmesc rapoarte care se transmit, spre valorificare, Inspectoratului General pentru Imigrări precum și, după caz, Instituției Avocatul Poporului în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.”

32. La articolul 19, literele e), h) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la schimbarea reședinței, în termen de cel mult 5 zile de la ivirea situației.

h) obligația de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite precum și de a se supune vaccinării, după caz, în scopul protejării sănătății publice. Vaccinarea se realizează prin Direcțiile de sănătate publică județene și a Municipiului București, la cererea Inspectoratului General pentru Imigrări.

j) obligația de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil, în cazul în care solicitantul nu a obținut forma de protecție solicitată, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă ca evident nefondată în urma soluționării acesteia în procedură accelerată, caz în care străinul trebuie să părăsească teritoriul statului român de îndată ce procedura de azil a fost finalizată. Obligația nu subzistă dacă străinul are un drept de ședere reglementat potrivit legislației privind regimul străinilor în România.”

33. La Capitolul III, după Secțiunea 1 se introduce o nouă secțiune, „Secțiunea 1¹ - Restrângerea unor drepturi ale solicitanților de protecție internațională”, cuprinzând articolele 19¹-19¹⁶, cu următorul cuprins:

Art. 19¹

Limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări poate limita sau retrage condițiile materiale de primire acordate solicitanților de protecție internațională, prin decizie motivată care se comunică solicitantului în condițiile prezentei legi. Cazurile în care pot fi limitate sau retrase condițiile materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) poate fi contestată, dispozițiile art. 80 - 81 aplicându-se în

mod corespunzător.

Art. 19²

Măsuri restrictive

(1) În scopul îndeplinirii formalităților necesare, pentru limitarea abuzurilor la procedura de azil precum și în cazul în care prezintă pericol pentru securitatea națională, pe baza unei analize individuale, autoritățile competente pot dispune față de solicitanții de protecție internațională, următoarele măsuri restrictive:

- a) obligarea de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări;
- b) stabilirea reședinței într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil;
- c) plasarea în spații închise special amenajate;
- d) luarea sau, după caz, menținerea în custodie publică.

(2) Împotriva unui solicitant de protecție internațională nu pot fi dispuse măsuri restrictive pentru unicul motiv că a depus o cerere de protecție internațională în România.

(3) Față de solicitanții de protecție internațională care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil sau al unei măsuri de îndepărtare sau expulzare de pe teritoriul României, nu poate fi luată măsura prevăzută la alin (1) lit. c).

(4) În vederea menținerii unității familiei și pentru respectarea principiului interesului superior al copilului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate permite membrilor de familie ai solicitantului față de care s-a dispus măsura de la alin. (1) lit. b) să locuiască cu acesta.

Art. 19³

Obligarea de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări

(1) Pe durata derulării procedurii de azil, în vederea realizării activităților prevăzute la art. 19⁶ și pe durata procedurii de determinare a statului membru responsabil, în scopul asigurării transferului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate dispune, prin decizie motivată, obligarea solicitantului de protecție internațională de a se prezenta periodic, la datele și orele stabilite, precum și la solicitare, la sediul uneia dintre structurile sale teritoriale.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 19⁴

Stabilirea reședinței într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil

(1) Pe durata derulării procedurii de azil, în vederea realizării activităților prevăzute la art. 19⁶ și pe durata procedurii de determinare a statului membru responsabil, în scopul asigurării transferului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate dispune, prin decizie motivată, stabilirea unui loc de reședință pentru solicitantul de protecție internațională într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil, chiar dacă acesta dispune de mijloace de întreținere, și obligarea acestuia de a nu părăsi acel loc decât cu informarea șefului structurii.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 19⁵

Plasarea în spații închise special amenajate

(1) În cazul în care măsurile restrictive prevăzute la art.19² alin.(1) lit.a) și b) nu sunt suficiente pentru îndeplinirea formalităților precum și pentru limitarea abuzurilor la procedura de azil, în aplicarea art.19² alin.(1) lit.c) solicitantul de protecție internațională poate fi plasat într-un spațiu închis special amenajat, cu restrângerea temporară a libertății de mișcare, numai în următoarele situații:

- a) pentru verificarea identității declarate;
- b) pentru stabilirea elementelor pe care se bazează cererea de protecție internațională, care nu ar putea fi obținute fără a se lua măsura, în special în cazul în care există un risc de sustragere a

solicitantului;

c) la solicitarea uneia din instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale din care rezultă că solicitantul de protecție internațională prezintă pericol pentru securitatea națională.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu poate fi dispusă împotriva solicitanților de protecție internațională minori, cu excepția situației prevăzute la art. 41 alin. (2), cu respectarea principiului interesului superior al copilului.

Art. 19⁶

Verificarea identității solicitantului de protecție internațională și stabilirea elementelor cererii de protecție internațională

(1) Pentru scopurile prezentei legi, în vederea verificării identității solicitantului de protecție internațională, structura specializată din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări desfășoară următoarele activități:

- a) interogarea bazelor de date specifice;
- b) amprentare și fotografiere, în condițiile art. 19 lit. a) și art. 44 ;
- c) interviu preliminar, în condițiile art. 43;
- d) solicitarea, după caz, de date și informații de la instituții cu atribuții în domeniul securității naționale.

(2) Stabilirea elementelor cererii de protecție internațională se realizează cu prilejul derulării interviului prevăzut la art. 45 și art. 47, după caz.

(3) Prin risc de sustragere, în sensul art.19² alin.(1), se înțelege situația de fapt care justifică presupunerea că solicitantul de protecție internațională se sustrage de la derularea activității prevăzute la alin. (2).

(4) Prezintă risc de sustragere solicitantul care se află în oricare dintre următoarele situații:

- a) a trecut sau a fost surprins încercând să treacă ilegal frontiera de stat a României, după depunerea cererii de protecție internațională;
- b) a fost surprins încercând să treacă ilegal frontiera de stat a României, iar cererea de protecție internațională a fost depusă ulterior reținerii sale;
- c) există motive să se creadă că intenționează să părăsească teritoriul României, după depunerea cererii de protecție internațională.

Art. 19⁷

Procedura plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1) Plasarea într-un spațiu închis special amenajat se dispune în scris pentru o perioadă de 30 de zile prin ordonanță motivată în fapt și în drept de către procurorul anume desemnat din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel în circumscripția căreia se află centrul de cazare în care urmează a fi plasat solicitantul de protecție internațională, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări. (2) Inspectoratul General pentru Imigrări îndeplinește formalitățile administrative necesare aplicării măsurii prevăzute la alin. (1), în termen de cel mult 24 de ore de la data la care se constată necesitatea dispunerii acestei măsuri.

(3) Prelungirea duratei măsurii prevăzute la alin. (1) se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care este plasat solicitantul, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări atunci când din motive obiective activitățile prevăzute la art. 19⁶ nu pot fi realizate. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului de 30 de zile, iar hotărârea instanței este definitivă.

(4) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin. (3), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când solicitantul de protecție internațională depune întâmpinare, aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia la

cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Solicitarea de prelungire a duratei măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat este scutită de taxa judiciară de timbru.

(5) Perioada de plasare într-un spațiu închis special amenajat nu poate depăși 60 de zile.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări desfășoară cu celeritate activitățile prevăzute la art. 19⁶ pentru a menține o durată cât mai scurtă a măsurii. Întârzierile datorate derulării procedurilor administrative care nu se pot imputa solicitantului nu pot justifica o continuare a măsurii. Fac excepție situațiile în care din rațiuni de securitate națională este necesară continuarea aplicării măsurii, fără a se depăși în niciun caz termenul de 60 de zile.

(7) Solicitantul de protecție internațională față de care s-a dispus plasarea într-un spațiu închis în condițiile alin. (1) poate depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care a fost plasat, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea nu suspendă măsura și este scutită de taxa judiciară de timbru. Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În situația în care instanța admite plângerea, măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat încetează la data pronunțării hotărârii instanței.

Art. 19⁸

Suspendarea și încetarea măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1) În cazul în care activitățile pentru care a fost dispusă plasarea într-un spațiu închis special amenajat sunt finalizate anterior expirării duratei măsurii dispuse potrivit art. 19² alin. (1) lit. c), funcționarul anume desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări constată încetarea acesteia printr-un referat motivat, care este aprobat de directorul centrului unde se află plasat solicitantul. Măsura plasării încetează la data aprobării referatului motivat.

(2) Dacă ulterior luării sau prelungirii măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat se constată prin documente medicale eliberate de unitățile medicale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne ori eliberate de unitățile sanitare publice din subordinea Direcțiilor de sănătate publică, în condițiile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, faptul că starea de sănătate a solicitantului de protecție internațională este incompatibilă cu măsura, aceasta încetează de drept.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), dacă starea de sănătate a solicitantului de protecție internațională este incompatibilă numai temporar cu măsura, aceasta se suspendă de drept pe perioada menționată în documentele medicale. La data la care încetează suspendarea, solicitantul are obligația de a se prezenta la sediul centrului unde a fost plasat anterior suspendării.

(4) Măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat poate înceta înainte de împlinirea termenului pentru care a fost dispusă din oficiu sau la cererea solicitantului de protecție internațională, dacă din circumstanțe relevante sau informații noi rezultă că menținerea măsurii nu se mai justifică. În acest caz, Inspectoratul General pentru Imigrări, din oficiu sau la cerere, poate dispune motivat încetarea măsurii. În cazul respingerii cererii de încetare a măsurii, Inspectoratul General pentru Imigrări emite o decizie, motivată în fapt și în drept.

(5) Împotriva deciziei de respingere a cererii de încetare a măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat, prevăzută la alin. (4), solicitantul poate depune plângere în termen de 5 zile de la comunicare, la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care este plasat, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea nu suspendă măsura și este scutită de taxa judiciară de timbru. Hotărârea instanței este definitivă.

Art. 19⁹

Spațiile închise special amenajate

Spațiile închise special amenajate sunt locuri destinate cazării temporare a solicitanților de protecție internațională față de care a fost luată măsura prevăzută la art. 19² alin. (1) lit. c), administrate de Inspectoratul General pentru Imigrări. Acestea se stabilesc în cadrul centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil deja constituite sau nou înființate în condițiile art. 3 alin.(2) și (3) din prezenta lege.

Art. 19¹⁰

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională pe perioada plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1) Pe perioada plasării în spațiile prevăzute la art. 19⁹ solicitanții de protecție internațională au drepturile prevăzute la art. 17, cu excepția celor de la alin. (1) lit. k), o), o¹) și q), cele prevăzute la art. 18, precum și obligațiile prevăzute la art. 19, cu excepția celei de la lit. g).

(2) Regulile de ordine interioară pe care sunt obligate să le respecte persoanele plasate în spațiile închise special amenajate, precum și modul de organizare a cazării, accesul, paza, supravegherea și însoțirea acestor persoane, în și din respectivele spații, sunt prevăzute în regulamentul de ordine interioară a centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Pe perioada plasării în spațiile prevăzute la art.19⁹ solicitanții de protecție internațională beneficiază gratuit de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19¹¹

Garanții specifice la plasarea în spații închise special amenajate

(1) Solicitanților plasați într-un spațiu închis special amenajat li se comunică de îndată, în scris, într-o limbă pe care o înțeleg sau se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, motivele măsurii și procedura pentru contestarea acesteia, posibilitatea de a solicita ajutor public judiciar în condițiile legii, drepturile și obligațiile pe care le au pe durata plasării lor în spațiul închis special amenajat, precum și suspendarea sau încetarea măsurii, după caz.

(2) Activitățile prevăzute la art. 19⁶ și art. 19⁷ se realizează cu prioritate în cazul solicitanților de protecție internațională vulnerabili care sunt plasați în spații închise special amenajate.

(3) Solicitanții de protecție internațională vulnerabili care sunt plasați în spații închise special amenajate sunt monitorizați în mod regulat și beneficiază de sprijinul corespunzător, ținând seama de situația lor individuală, inclusiv de starea lor de sănătate.

Art. 19¹²

Epuizarea capacității de cazare și constatarea condițiilor inadecvate de cazare în spațiile închise special amenajate

(1) În situația în care capacitatea de cazare temporară în spațiile prevăzute la art.19⁹, este epuizată sau condițiile de cazare existente nu sunt adecvate cazării solicitanților de protecție internațională, dispunerea măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat se suspendă până la data la care aplicarea măsurii se poate realiza cu respectarea art. 19¹⁰ și art. 19¹¹. În acest caz față de solicitanții de protecție internațională se poate dispune, după caz, una dintre măsurile prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) sau b).

(2) În situația în care condițiile de cazare devin inadecvate cazării, măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat dispusă față de solicitantul afectat de acestea, se suspendă până la restabilirea condițiilor de cazare sau identificarea unui alt spațiu închis special amenajat. În acest caz față de solicitantul de protecție internațională se poate dispune, după caz, una dintre măsurile prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) și reluarea aplicării măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat se constată prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General pentru Imigrări.

Art. 19¹³

Măsura custodiei publice

(1) Un solicitant de protecție internațională poate fi luat, sau, după caz, menținut în custodie publică, în cazurile prevăzute de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în următoarele situații:

- a) în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil, în vederea asigurării transferului în statul membru responsabil;
- b) dacă solicitantul a fost luat în custodie publică în vederea îndepărtării sau expulzării de pe teritoriul României și a depus o cerere de protecție internațională pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a măsurii de îndepărtare sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o astfel de cerere.

(2) Custodia publică a solicitanților de protecție internațională se poate dispune dacă prin evaluarea în prealabil a posibilității aplicării măsurilor prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) și b), rezultă că acestea nu sunt posibile și suficiente în raport cu procedura în cadrul căreia ar fi dispuse și scopul care ar fi urmărit prin luarea lor.

Art. 19¹⁴

Luarea în custodie publică în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil

(1) Luarea în custodie publică se dispune, în scris, prin ordonanță motivată în drept și în fapt de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări împotriva solicitantului care prezintă un risc ridicat de sustragere de la procedura transferului.

(2) Prezintă risc ridicat de sustragere de la procedura transferului solicitantul care se află în una dintre următoarele situații:

- a) a trecut ilegal frontiera de stat a României și a fost depistat în sistemul Eurodac cu una sau mai multe cereri de protecție internațională depuse pe teritoriul altui stat membru;
- b) a trecut ilegal frontiera externă a statelor membre ale Uniunii Europene ori a statelor asociate în sensul actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene sau a fost surprins încercând să treacă ori a trecut ilegal frontiera de stat a României, iar cererea de protecție internațională a fost depusă ulterior reținerii sale;
- c) a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României după depunerea cererii de protecție internațională în România;
- d) a fost depistat că a intrat ilegal pe teritoriul României sau că se află pe teritoriul României fără drept de ședere și a depus o nouă cerere de protecție internațională după realizarea efectivă a transferului în statul membru responsabil;
- e) nu a respectat una dintre măsurile prevăzute la art. 19², alin. (1), lit. a) și b);
- f) după comunicarea hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a), solicitantul se opune transferului în statul membru responsabil.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări îndeplinește formalitățile administrative necesare luării în custodie publică a solicitanților de protecție internațională în termen de cel mult 24 de ore de la data la care se constată necesitatea acestei măsuri.

(4) Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării

în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este definitivă.

(5) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin. (4), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când străinul depune întâmpinare, aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Solicitățile de prelungire a duratei de luare în custodie publică sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(6) Perioada de luare în custodie publică a solicitanților de protecție internațională nu poate depăși 6 luni.

(7) Perioada prevăzută la alin. (6) poate fi extinsă în mod excepțional, în condițiile prevăzute la alin. (4), pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în care Inspectoratul General pentru Imigrări se află, din motive neimputabile, în imposibilitatea de a efectua transferul în statul membru responsabil din cauza întârzierilor în obținerea documentației necesare transferului în statul membru responsabil.

(8) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică în condițiile alin. (1) pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea împotriva măsurii luării în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică și nici procedura determinării statului membru responsabil.

(9) În situația în care la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări nu se dispune măsura luării în custodie publică sau a prelungirii acesteia, procurorul anume desemnat din cadrul parchetului competent sau instanța de judecată competentă se pronunță cu privire la aplicarea măsurilor de la art. 19² alin. (1) lit. a) și b). Dispozițiile art. 19³ alin. (2) și art. 19⁴ alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(10) În situația în care, ulterior luării în custodie publică, se împlinesc unul dintre termenele prevăzute la art. 28 alin. (3) din Regulamentul Dublin, măsura luării în custodie publică încetează de drept.

Art. 19¹⁵

Mentținerea sau încetarea măsurii luării în custodie publică în cadrul procedurii de îndepărtare sau expulzare de pe teritoriul României

(1) În situația prevăzută la art. 101 alin. (8) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, structura specializată pe probleme de azil competentă este obligată să analizeze cererea de protecție internațională și să se pronunțe prin hotărâre motivată în fapt și în drept, în termen de 3 zile, asupra acordării accesului la procedura ordinară de azil sau respingerii cererii de protecție internațională potrivit art. 75 alin. (1). În situația în care nu se poate emite o hotărâre de acordare a accesului la procedura ordinară pe baza elementelor de la dosar, solicitantul de azil este intervievat în condițiile art. 45. Hotărârea se comunică potrivit art. 54 care se aplică în mod corespunzător.

(2) În cazul în care cererea de protecție internațională este respinsă iar solicitantul depune plângere împotriva hotărârii de respingere a cererii de protecție internațională, acesta rămâne în custodie publică până la pronunțarea unei hotărâri.

(3) În situația în care măsura custodiei publice expiră înainte de emiterea sau, după caz, pronunțarea unei hotărâri cu privire la acordarea sau, după caz, de neacordarea accesului la procedura ordinară, aceasta poate fi prelungită pentru a asigura punerea în executare a măsurii de îndepărtare sau de expulzare, în condițiile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 194/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul cererilor de protecție internațională pentru care sunt incidente prevederile art. 75 alin. (2).

Art. 19¹⁶

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională pe perioada custodiei publice

(1) Solicitanții de protecție internațională luați în custodie publică sunt introduși în centrele de cazare pentru străinii luați în custodie publică prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare iar cazarea acestora se face, în măsura în care este posibil, separat de celelalte categorii de străini.

(2) Pe perioada introducerii în centrele de cazare pentru străinii luați în custodie publică, solicitanții de protecție internațională au drepturile prevăzute la art. 17, cu excepția celor de la alin. (1) lit. k), o), o¹) și q), cele de la art. 18, precum și obligațiile prevăzute la art. 19, cu excepția celei de la lit. g).

(3) Plângerile formulate împotriva luării măsurii custodiei publice sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

34. Alineatele (3) și (4) ale articolului 20 se abrogă.

35. După alineatul (2) al articolului 34 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care cererea de protecție internațională este depusă pe teritoriul României, dar este adresată autorităților unui alt stat membru, străinul este considerat solicitant de azil în sensul alin. (1) de la momentul manifestării de voință în fața autorităților române competente.”

36. La articolul 35, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) unitățile de poliție în cadrul cărora sunt constituite și funcționează centre de reținere și arestare preventivă;”

37. După articolul 35 se introduce un nou articol, art. 35¹, cu următorul cuprins:

„Art. 35¹

Informarea și consilierea privind accesul la procedura de azil

Dacă există elemente care conduc la ideea că străinii aflați în centrele de reținere și arestare preventivă sau în penitenciare ori în punctele de trecere a frontierei de stat sau în zona de tranzit intenționează să solicite protecție internațională în România, personalul autorităților prevăzute la art.35 furnizează informații cu privire la posibilitatea de a depune o cerere în acest sens.”

38. La articolul 36 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, inclusiv în zona de tranzit;”

39. După articolul 36 se introduce un nou articol, art.36¹, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹

Înregistrarea cererilor de protecție internațională

(1) Înregistrarea cererilor de protecție internațională depuse la Inspectoratul General pentru Imigrări se realizează în cel mult în 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

(2) Înregistrarea cererilor de protecție internațională depuse la celelalte structuri competente potrivit art.35 se realizează în cel mult 6 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

(3) În cazul unui aflux masiv de cereri de protecție internațională depuse la oricare din structurile competente potrivit art.35, înregistrarea cererilor poate fi realizată în cel mult 10 zile

lucrătoare de la data depunerii cererilor.”

40. Alineatul (2) al articolului 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de azil se completează în limba română sau într-o limbă pe care solicitantul o înțelege.”

41. Alineatul 5 al articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cererile de azil depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei, cele depuse la organele Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției precum și cele depuse la centrele de reținere și arestare preventivă din cadrul unităților de poliție, se înregistrează în registre speciale.

42. Alineatul (2) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care minorul neînsoțit nu poate să își probeze vârsta și există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, structura specializată pe probleme de azil din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări solicită, înainte de soluționarea cererii de azil în fază administrativă, efectuarea unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al minorului și al reprezentantului său legal.”

43. După alineatul (5) al articolului 41 se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Interpretarea rezultatului expertizei medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului se realizează cu luarea în considerare a principiului interesului superior al minorului.

(7) Refuzul solicitantului minor neînsoțit de a se supune efectuării expertizei medico-legale de evaluare a vârstei nu poate constitui unicul motiv pentru respingerea cererii de azil a acestuia și nici nu împiedică autoritățile competente să emită o hotărâre cu privire la cererea sa de protecție internațională.”

44. După alineatul (5) al articolului 42 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Intervievarea solicitantului de azil lipsit de discernământ se efectuează în prezența tutorelui sau, după caz, al curatorului acestuia.”

45 Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45

Interviul pentru determinarea protecției internaționale

(1) Interviul pentru determinarea protecției internaționale în România constă într-o audiere a solicitantului de azil de către un funcționar al Inspectoratului General pentru Imigrări, anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2). În scopul unei examinări corespunzătoare, atunci când consideră necesar, funcționarul poate solicita participarea și a unor membri de familie ai solicitantului de azil interviuat.

(2) La cererea solicitantului și atunci când se consideră necesar pentru prezentarea tuturor motivelor solicitării de azil, interviul se realizează de către funcționarul prevăzut la art.48 alin.(2) cu sprijinul unui interpret în limba indicată de solicitant sau într-o limbă pe care o înțelege și în care poate comunica în mod clar. În măsura posibilului, dacă solicitantul solicită acest lucru, atât funcționarul, cât și interpretul vor fi de același sex cu persoana interviuată.

(3) Intervievarea solicitanților de azil nu este obligatorie în următoarele situații:

a) Inspectoratul General pentru Imigrări poate lua o hotărâre de acordare a statutului de refugiat pe baza probelor existente la dosar;

b) atunci când se constată că solicitantul de azil se află în situația prevăzută la art. 42. În acest

caz se întreprind eforturi suplimentare pentru a se obține cât mai multe date necesare soluționării cauzei.

(4) Solicitantul de azil nu poate refuza efectuarea interviului pentru absența avocatului. Reprogramarea interviului ca urmare a absenței avocatului este posibilă o singură dată și numai dacă există motive întemeiate care să justifice această absență.

(5) În timpul audierii solicitantului, se întocmește o notă de interviu care cuprinde cel puțin următoarele: datele de identificare a solicitantului, numele funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2) care efectuează interviul, numele interpretului și, după caz, al reprezentantului legal, curatorului și/sau al avocatului care îl asistă pe solicitant, limba în care se desfășoară interviul, motivele care stau la baza solicitării protecției internaționale, precum și declarația solicitantului din care să reiasă că toate datele și informațiile prezentate la interviu sunt reale. Atunci când este cazul, nota de interviu va cuprinde și explicațiile solicitantului cu privire la omisiunea prezentării unor elemente care trebuie avute în vedere la examinarea cererii de azil și/sau clarificări referitoare la incoerențele sau contradicțiile din declarațiile sale.

(6) La încheierea interviului personal, solicitantului i se oferă posibilitatea să formuleze observații și/sau să ofere clarificări cu privire la orice erori de traducere sau neînțelegeri, care se consemnează în nota de interviu.

(7) Nota de interviu este citită solicitantului și, dacă este cazul, tradusă acestuia fiind menționat acest lucru în cuprinsul notei de interviu, mențiune care va cuprinde și confirmarea solicitantului că aspectele consemnate reflectă în mod corect declarațiile sale.

(8) După realizarea activităților de la alin. (6) nota de interviu este semnată pe fiecare pagină de toate persoanele prezente la interviu.

(9) După semnarea notei de interviu potrivit alin.(8) o copie a acesteia este pusă la dispoziția solicitantului de protecție internațională sau reprezentantului legal, curatorului ori avocatului care l-a asistat la interviu, după caz. Despre aceasta se face mențiune pe originalul notei de interviu.

(10) Dacă solicitantul refuză să semneze nota de interviu, motivele refuzului său vor fi, de asemenea, consemnate. Refuzul solicitantului de a semna nota de interviu nu împiedică Inspectoratul General pentru Imigrări să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(11) Acolo unde este necesar, funcționarul Inspectoratului General pentru Imigrări responsabil de caz poate efectua un nou interviu.”

46. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46

Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili

Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili se efectuează de funcționarii prevăzuți la art.48 alin.(2) specializați în acest sens, care vor ține cont de situația specială a acestor persoane”.

47. Alineatul (3) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în toate cazurile în care acest lucru este posibil, în funcție de dezvoltarea psihică a acestora.”

48. După alineatul (3) al articolului 47 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Dacă dezvoltarea psihică a solicitantului de azil minor nu permite intervierea, interviul se realizează doar cu reprezentantul legal al acestuia, caz în care prezența minorului nu este necesară.”

49. Alineatul (1) al articolului 49 se abrogă.

50. Alineatul (4) al articolului 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Inspectoratul General pentru Imigrări consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țărilor sigure de origine, țărilor terțe europene sigure și țărilor terțe sigure.”

51. După articolul 49 se introduce un nou articol, art. 49¹, cu următorul cuprins:

„Art. 49¹

Expertiza medico-legală

(1) Atunci când se consideră relevant pentru soluționarea cererii de protecție internațională și dacă există consimțământul solicitantului, acesta va fi supus unei expertize medico-legale cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(2) Refuzul solicitantului de a se supune expertizei medico-legale prevăzute la alin. (1) nu împiedică Inspectoratul General pentru Imigrări să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(3) Expertizele medico-legale prevăzute la alin. (1) se realizează prin instituțiile de medicină legală, iar rezultatul acestora se transmite, de îndată, Inspectoratului General pentru Imigrări. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări, în acest sens.

(4) Atunci când nu se efectuează o expertiză medico-legală în conformitate cu alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări informează, în scris, solicitantul că poate efectua, pe cheltuială proprie, o expertiză medico-legală cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(5) Rezultatele expertizelor medico-legale prevăzute la alin. (1) și (4) sunt avute în vedere de Inspectoratul General pentru Imigrări în coroborare cu alte elemente ale cererii de protecție internațională pentru soluționarea acesteia.”

52. Alineatul (4) al articolului 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazurile prevăzute la art. 45 alin. (3) cererea de azil se soluționează pe baza elementelor existente la dosar.”

53. După articolul 50 se introduce un nou articol, art. 50¹, cu următorul cuprins:

„Art. 50¹

Cererea de azil depusă de beneficiarul protecției internaționale acordată de alt stat membru

(1) Cererea de azil depusă de un străin care beneficiază de protecție internațională acordată de alt stat membru este respinsă ca inadmisibilă, prin hotărâre motivată.

(2) Solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu, situația personală pentru a se stabili dacă în cazul său sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios în statul membru care i-a acordat protecție internațională și/sau solicitantul nu beneficiază de protecția efectivă a statului membru în cauză.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) cererea de azil este analizată în conformitate cu prevederile art. 50.

(5) Împotriva hotărârii prevăzute la alin. (1) solicitantul poate depune plângere, dispozițiile art. 80-81 aplicându-se în mod corespunzător.”

54. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51

Renunțarea la cererea de azil în etapa administrativă

(1) Renunțarea la cererea de azil este:

- a) explicită atunci când solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa;
- b) implicită atunci când solicitantul nu se prezintă la termenul stabilit pentru efectuarea interviului preliminar sau a interviului pentru determinarea unei forme de protecție internațională, fără a prezenta motive întemeiate pentru absența sa.
- (2) Solicitantul care renunță explicit la cererea de azil este informat cu privire la consecințele actului de renunțare, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.
- (3) În situația renunțării implicite, funcționarul Inspectoratului General pentru Imigrări întocmește un proces-verbal prin care se constată neprezentarea la interviu.
- (4) În cazul renunțării la cererea de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o decizie de închidere a dosarului, care se comunică solicitantului în condițiile prezentei legi și care nu este supusă căilor de atac.
- (5) În cazul renunțării implicite decizia de închidere a dosarului se emite după expirarea unui termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului verbal prevăzut la alin. (3).”

55. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52

Termenul de soluționare a cererii de azil

- (1) Funcționarul prevăzut la art.48 alin.(2) efectuează interviul, analizează motivele invocate de solicitant și se pronunță asupra cererii solicitantului, în termen de 30 de zile de la preluarea cazului.
- (2) Dacă soluționarea cererii de azil necesită o documentare suplimentară, precum și în alte cazuri temeinic justificate, care fac imposibilă realizarea activităților necesare soluționării cererii de azil sau conduc la nerespectarea garanțiilor recunoscute de prezenta lege din cauze neimputabile solicitantului, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește succesiv cu noi perioade de cel mult 30 de zile, fără a depăși 6 luni de la depunerea cererii de azil.
- (3) În situația în care termenul prevăzut la alin.(2) este depășit, solicitantul este informat despre întârziere și primește, la cerere, informații privind motivele întârzierii, precum și cu privire la termenul în care se preconizează adoptarea unei decizii cu privire la cererea sa.
- (4) Termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă pe perioada procedurii de determinare a statutului membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil, a procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure sau, după caz, a procedurii țării terțe europene sigure. După încetarea cauzei de suspendare termenul de soluționare nu poate fi mai mic de 20 de zile.
- (5) Termenul prevăzut la alin.(2) poate fi prelungit succesiv cu noi perioade care cumulate nu depășesc nouă luni, în următoarele situații:
- a) procedura de azil implică elemente complexe în fapt și/sau în drept; sau
- b) un număr mare de străini solicită simultan protecție internațională, ceea ce în practică face foarte dificilă soluționarea cererilor acestora în etapa administrativă în termenul de șase luni.
- (6) În mod excepțional, în situații temeinic justificate, termenele prevăzute la alin. (2) și (5) pot fi prelungite cu cel mult trei luni.”

56. Alineatul (3) al articolului 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea de respingere a cererii de azil cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 23 și 24, art. 26 sau 27, precum și mențiunea cu privire la obligația de a părăsi teritoriul României potrivit dispozițiilor art. 19 lit. j). ”

57. După alineatul (1) al articolului 54 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de azil poate fi comunicată, după caz, avocatului sau reprezentantului organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal

pe solicitant, în măsura în care solicitantul a precizat în mod expres acest lucru. Comunicarea se realizează direct de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la adresa indicată de avocat sau de reprezentantul organizației neguvernamentale.”

58. Alineatul (2) al articolului 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (1) sau alin. (1¹), aceasta se face prin afișarea, la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări emitente, a unei note de informare ce va cuprinde: numărul documentului temporar de identitate al solicitantului, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cererea de azil, termenul de depunere a plângerii și instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii de azil, precum și data afișării”.

59. După articolul 61 se introduce un nou articol, art. 61¹, cu următorul cuprins:

„Art. 61¹

Neaplicarea unor dispoziții din Codul de procedură civilă

Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în procedurile prevăzute de prezenta lege.”

60. După articolul 69 se introduce un nou articol, art. 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹

Aspecte privind aplicarea procedurii ordinare

Dispozițiile art. 56 - 69 se aplică în mod corespunzător și celorlalte proceduri prevăzute de prezenta lege, în măsura în care acestea din urmă nu conțin prevederi speciale sau dispoziții contrare.”

61. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70

Decizia de returnare

(1) După finalizarea procedurii de azil în cazul străinului care nu a obținut protecție internațională, Inspectoratul General pentru Imigrări emite decizia de returnare, care conține obligația străinului de a părăsi teritoriul României de îndată sau până la expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 19 lit. j).

(2) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la art. 19 lit. j), Inspectoratul General pentru Imigrări acordă acestuia permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.”

62. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73

Depistarea familiei în cazul minorului neînsoțit solicitant sau beneficiar al protecției internaționale

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri cât mai curând posibil pentru depistarea familiei minorului neînsoțit, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia.

(2) Opinia minorului neînsoțit cu privire la depistarea familiei sale este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate al acestuia.

(3) Datele și informațiile colectate în scopul prevăzut la alin. (1) sunt prelucrate cu respectarea principiului confidențialității, mai ales atunci când viața sau integritatea fizică a unui minor ori a apropiaților acestuia care au rămas în țara de origine ar fi pusă în pericol.”

63. Alineatul (2) al articolului 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererile de azil ale solicitanților care au nevoie de garanții procedurale sau de primire speciale pot fi soluționate în procedură accelerată numai în situația de la alin. (1) lit. b).”

64. La articolul 76 alineatul (3), literele f) și g) se abrogă.

65. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.77 - Țări sigure de origine

(1) Sunt considerate țări sigure de origine statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, pe bază de listă, la propunerea Inspectoratului General pentru Imigrări, luând în considerare o serie de criterii, între care:

a) situația respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, astfel cum acestea sunt prevăzute și garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr.30/1994, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Convenția europeană, și/sau Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr.212/1974 și/sau Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, la care România a aderat prin Legea nr. 19/1990, în special drepturile de la care nu este permisă nicio derogare, în conformitate cu art. 15 alin. (2) din Convenția europeană;

b) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

c) existența unor mecanisme eficiente de sesizare a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

d) respectarea principiului nereturnării, în conformitate cu prevederile Convenției de la Geneva;

e) existența unor factori de stabilitate.

(2) În procesul de determinare a țării sigure de origine, Inspectoratul General pentru Imigrări ia în considerare informații furnizate de alte state membre, de BESA, de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), de Consiliul Europei sau de alte organizații internaționale relevante.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări reexaminează periodic situația din țările terțe desemnate ca țări de origine sigure, iar pe baza informațiilor rezultate, actualizează lista menționată la alin.(1).

(4) Cererea de azil a străinului care provine dintr-o țară de origine sigură este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 23 sau expunerii la un risc serios în sensul art. 26. În acest caz solicitantul primește accesul la procedura ordinară.”

66. Alineatul (1) al articolului 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată, termenul de depunere a plângerii este de 7 zile de la comunicare. În cazul în care plângerea este depusă în termenul legal, solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.”

67. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83

Soluționarea cererilor de protecție internațională depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

(1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea protecției internaționale, în raport cu datele privind situația din țara de origine, hotărăște:

- a) acordarea unei forme de protecție și a accesului la teritoriu; sau
- b) acordarea accesului la teritoriu și la procedura ordinară de azil, dacă cererea de azil nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 76 alin. (1) ori dacă se constată existența unor mijloace de probă sau dovezi circumstanțiale care indică faptul că responsabilitatea de a analiza cererea de protecție internațională aparține unui alt stat membru sau dacă sunt indicii privind aplicabilitatea procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure sau a procedurii țării terțe europene sigure, după caz; sau
- c) respingerea cererii de azil ca evident nefondată și neacordarea accesului la teritoriu.

(2) Fac obiectul procedurii la frontieră și cererile de azil depuse, în condițiile art. 82, de străinii care au parcurs anterior o procedură de azil în România.

(3) În situația prevăzută la alin.(2) funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), în baza cererii motivate, a documentației prezentate de străin și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia, precum și după analizarea condițiilor prevăzute la art. 88 alin. (2), emite o hotărâre prin care:

- a) acordă accesul la teritoriu și la o nouă procedură de azil; sau
 - b) respinge cererea ca inadmisibilă și nu acordă accesul la teritoriu.
- (4) În situația prevăzută la alin. (1) dacă pe baza elementelor existente la dosar este posibilă emiterea unei hotărâri de acordare a accesului la procedura ordinară, solicitantul de azil nu mai este supus interviului prevăzut la art.45.”

68. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84

Solicitanții de azil care necesită garanții procedurale speciale

(1) Cererile de azil ale solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale nu fac obiectul procedurii la frontieră, cu excepția cazurilor în care, din motive întemeiate, solicitantul poate fi considerat un pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

(2) Solicitanții de azil prevăzuți la alin. (1) primesc accesul la teritoriu și la procedura ordinară.”

69. Alineatul (1) al articolului 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Împotriva hotărârii de respingere a cererii de azil prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) și alin. (3) lit. b) străinul poate depune plângere în termen de 7 zile de la comunicare.”

70. După alineatul (6) al articolului 87 se introduce un alineat nou, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Solicitantului de protecție internațională i se comunică de îndată, în scris, într-o limbă pe care o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, informații privind procedura la frontieră, acordarea sau neacordarea accesului la teritoriu, drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii, modul de contestare a hotărârii emise de funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), precum și cu privire la posibilitatea de a solicita ajutor public judiciar în condițiile legii.”

71. La articolul 88 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să fi fost finalizată procedura anterioară de soluționare a cererii de azil sau, după caz, a cererii de acordare a accesului la o noua procedură de azil, fără ca străinul să fi obținut o formă

de protecție, ori să fi fost finalizată procedura de anulare sau de încetare în urma căreia forma de protecție a fost anulată ori a încetat.”

72. După articolul 88 se introduce un nou articol, art. 88¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 88¹

Drepturile și obligațiile străinului pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1) Pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil străinul are următoarele drepturi:

a) dreptul de a fi informat, în mod gratuit, în scris, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil ca o înțelege, în momentul depunerii cererii, cu privire la procedura de urmat și termenele din cadrul acestei proceduri, drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii, precum și despre posibilele consecințe ale nerespectării acestor obligații și ale lipsei de cooperare cu autoritățile;

b) dreptul de a primi, la cerere, personal sau, în temeiul unei autorizări în acest sens, prin avocat sau prin reprezentantul organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal, copii ale documentelor din dosarul personal pe baza cărora este sau urmează să fie luată o hotărâre cu privire la cererea sa;

c) dreptul de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret în orice fază a procedurii;

d) dreptul de a contacta și a fi asistat de un funcționar al Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în orice fază a procedurii;

e) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii.

(2) Pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil străinul are următoarele obligații:

a) obligația de a prezenta autorităților competente, în scris, cererea motivată;

b) obligația de a prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la persoana și la cererea sa;

c) obligația de a depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală;

d) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei de stat, în cazul în care este în posesia unui asemenea document;

e) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la orice schimbare de reședință;

f) obligația de a răspunde la solicitările Inspectoratului General pentru Imigrări;

g) obligația de a respecta legile statului român, precum și măsurile dispuse de Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Fondurile bănești necesare pentru asigurarea drepturilor prevăzute la alin. (1) lit. c) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.”

73. Alineatul (2) al articolului 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică atunci când:

a) din documentele de la dosar rezultă că depunerea cererii este făcută în mod abuziv pentru a împiedica scoaterea străinului de pe teritoriul României;

b) străinul depune o cerere de acces la o nouă procedură de azil, după ce anterior o cerere de acest tip a fost respinsă ca inadmisibilă sau dacă în urma acordării accesului la o nouă procedură de azil cererea sa a fost respinsă ca evident nefondată.”

74. La articolul 89, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică numai în situația în care se consideră că prin punerea în executare a deciziei de returnare nu se aduce atingere principiului nereturnării.”

75. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.91

Hotărârea de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile de la data înregistrării cererii, în baza cererii motivate, a documentației prezentate de străin și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin.(2) emite o hotărâre prin care:

a) acordă accesul la o nouă procedură de azil; sau

b) respinge cererea ca inadmisibilă.

(3) Hotărârea se comunică străinului de îndată, în scris, prin comunicare directă de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia. Hotărârea comunicată este însoțită de o informare în scris, în limba română și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la soluția de admitere sau de respingere a cererii sale și condițiile în care hotărârea poate fi contestată, după caz.

(4) Hotărârea prevăzută la alin.(2) poate fi comunicată, după caz, avocatului sau reprezentantului organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal pe solicitant, în măsura în care solicitantul a precizat în mod expres acest lucru. Comunicarea se realizează direct de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la adresa indicată de avocat sau reprezentantul organizației neguvernamentale.

(5) În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (3) sau (4), aceasta se face prin afișarea la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări emitente, a unei note de informare care cuprinde: numărul cererii, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cerere, termenul de depunere a plângerii și instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii, precum și data afișării. Nota de informare este afișată pe toată durata termenului de depunere a plângerii, iar hotărârea se consideră a fi comunicată de la data afișării notei de informare.

(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 88 alin. (1), se emite de îndată o hotărâre potrivit alin. (2) lit. b) la care se anexează o informare cu privire la faptul că nu beneficiază de permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Dispozițiile alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.”

76. Alineatul (4) al articolului 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere să i se acorde permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Cererea de acordare a permisiunii de a rămâne pe teritoriul statului român se soluționează în regim de urgență de către instanța de judecată competentă, care se pronunță în camera de consiliu, cu citarea părților, printr-o încheiere definitivă.”

77. După alineatul (6) al articolului 93 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Dispozițiile art. 93 alin. (4) – (6) din lege nu sunt aplicabile în cazul plângerii formulate împotriva hotărârii emise potrivit art. 91 alin. (6).”

78. Articolul 94¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Excepție de la procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1) Procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil nu se aplică în cazul în care străinul depune o nouă cerere de protecție internațională în România și dacă:

- a) se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 19 alin. (2) sau (3) din Regulamentul Dublin, iar procedura de azil anterioară a fost finalizată prin decizie de închidere a dosarului; sau
- b) cererea a fost depusă în termen de 9 luni de la emiterea deciziei de închidere ca urmare a renunțării implicite.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) se aplică procedura ordinară de soluționare a cererii de protecție internațională, reglementată de prezenta lege.”

79. Titlul Secțiunii a 6-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Procedura primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure”

80. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95

Prima țară de azil

(1) În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță, în care i s-a acordat protecție, aceasta este considerată prima țară de azil pe baza următoarelor criterii:

- a) viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;
- b) nu există niciun risc serios în sensul prezentei legi;
- c) este respectat principiul nereturnării în conformitate cu Convenția de la Geneva;
- d) este respectată interdicția expulzării într-un stat în care străinul poate fi torturat sau supus unor tratamente crude, inumane ori degradante;
- e) protecția acordată subzistă.

(2) În situația prevăzută la alin.(1), dacă în urma unei analize individuale se constată că sunt îndeplinite criteriile pe baza cărora o țară poate fi considerată primă țară de azil și dacă străinul este readmis de această țară, Inspectoratul General pentru Imigrări poate respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată.”

81. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96

Țara terță europeană sigură

(1) Este considerată țară terță europeană sigură, o țară europeană care nu este un stat membru al Uniunii Europene, și care îndeplinește următoarele criterii:

- a) a ratificat și respectă prevederile Convenției de la Geneva fără niciun fel de limitări geografice;
- b) dispune de o procedură de azil prevăzută prin legislația internă;
- c) a ratificat Convenția europeană și respectă prevederile acesteia, inclusiv standardele cu privire la căile de atac efective.

(2) În situația în care străinul a încercat să intre sau a intrat ilegal în România venind dintr-o țară terță europeană sigură și această țară și-a exprimat acordul privind reprimirea acestuia, Inspectoratul General pentru Imigrări pe baza unei analize individuale respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată.”

82. Articolul 97 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 97

Țara terță sigură

(1) Este considerată țară terță sigură, o țară cu privire la care există suficiente garanții că pe

teritoriul acesteia respectarea drepturilor unui solicitant de protecție internațională este realizată în conformitate cu următoarele principii:

- a) viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;
- b) nu există niciun risc serios în sensul prezentei legi;
- c) este respectat principiul nereturnării în conformitate cu Convenția de la Geneva;
- d) este respectată interdicția expulzării într-un stat în care străinul ar putea fi supus torturii sau față de care să fie aplicate tratamente crude, inumane ori degradante;
- e) există posibilitatea de a solicita recunoașterea statutului de refugiat și, în cazul în care acest statut este acordat, de a beneficia de protecție conform Convenției de la Geneva.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată, atunci când pe baza unei analize individuale constată că principiile enunțate la alin. (1) sunt respectate de către țara respectivă iar aceasta și-a exprimat acordul cu privire la primirea străinului pe teritoriul său.”

83. După articolul 97 se introduc trei noi articole, art. 97¹ - 97³, cu următorul cuprins:

„Art. 97¹

Procedura primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure

(1) Solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu, situația personală pentru a se stabili dacă în cazul său sunt aplicabile prevederile art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2).

(2) Hotărârea prevăzută la art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2) se emite fără analizarea pe fond a cererii solicitantului și se comunică în condițiile prezentei legi.

(3) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2) solicitantul poate depune plângere, dispozițiile art. 80-81 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) După comunicarea hotărârii prevăzute la art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2), Inspectoratul General pentru Imigrări informează autoritățile țării terțe europene sigure sau, după caz, ale țării terțe sigure, în limba țării respective, cu privire la faptul că cererea solicitantului nu a fost analizată pe fond.

(5) Atunci când constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 95, art. 96 sau, după caz, art. 97, Inspectoratul General pentru Imigrări acordă accesul la procedura de azil, în baza unei hotărâri motivate și analizează cererea de azil în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta lege.

Art. 97²

Lista țărilor terțe europene sigure și a țărilor terțe sigure

Lista țărilor terțe europene sigure și a țărilor terțe sigure se constituie la propunerea Inspectoratului General pentru Imigrări, în baza criteriilor prevăzute la art. 96 alin. (1), respectiv, cu luarea în considerare a gradului de respectare a principiilor prevăzute la art. 97 alin. (1). Lista se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.97³

Transferurile în cadrul procedurii primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure

(1) Transferurile persoanelor care fac obiectul procedurii prevăzute în această secțiune se realizează în conformitate cu convențiile și acordurile la care România este parte, iar coordonarea la nivel național a implementării transferurilor revine Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări.

(2) În temeiul hotărârii prevăzute la art. 95 alin.(2), art.96 alin.(2) și art.97 alin.(2),

Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura transferului către prima țară de azil, țara europeană sigură sau țara terță sigură.

(3) În vederea realizării transferului potrivit alin.(2), îndepărtarea străinului de pe teritoriu se face sub escortă, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru transferul persoanelor în prima țară de azil, țara europeană sigură sau țara terță sigură, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează laissez-passer, la care fac referire convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(5) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de transportul intern și internațional al persoanelor transferate, de paza și escortarea acestora pe parcursul transportului, de eliberarea laissez-passer pentru trecerea frontierelor externe, în condițiile prevăzute de convențiile și acordurile la care România este parte, se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.”

84. Articolul 102 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 102

Declanșarea procedurii de încetare sau de anulare

Procedura de încetare sau de anulare a protecției internaționale se declanșează de Inspectoratul General pentru Imigrări din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale ori al ordinii publice, atunci când apar elemente sau date noi care indică existența unor motive pentru reanalizarea situației persoanelor care beneficiază de protecție internațională în sensul prezentei legi.”

85. Alineatele (1) și (2) ale articolului 103 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) responsabil de caz, informează, în scris, beneficiarul protecției internaționale cu privire la:

- a) inițierea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale acordate de statul român, precum și motivele care au determinat inițierea procedurii;
- b) drepturile și obligațiile pe care le are pe durata acestei proceduri;
- c) posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu personal sau printr-o declarație scrisă, motivele pentru care protecția sa internațională ar trebui să fie menținută.”

(2) Pe durata procedurii de încetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale acordate de statul român, străinul care a beneficiat de o astfel de protecție are următoarele drepturi și obligații:

- a) dreptul de a fi asistat de un avocat;
- b) dreptul de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret;
- c) dreptul de a contacta și de a fi asistat de un funcționar al Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR);
- d) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine;
- e) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații juridice și procedurale, inclusiv informații privind procedura în faza administrativă, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului;
- f) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații pentru a clarifica motivele unei hotărâri de încetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale în faza administrativă și pentru a explica modul în care poate fi atacată o astfel de hotărâre, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă;
- g) obligația de a prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la situația personală;

- h) obligația de a depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală;
- i) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la schimbarea reședinței, în termen de cel mult 5 zile de la ivirea situației;
- j) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul azilului.”

86. După alineatul (5) al articolului 103 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă, la cerere, reprezentanței din România a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), acces la informații privind desfășurarea procedurii de reanalizare a situației beneficiarilor protecției internaționale și la hotărârile emise, dacă străinul și-a exprimat acordul cu privire la acest lucru. În îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă articolul 35 din Convenția de la Geneva, Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), Reprezentanța din România, are dreptul să își prezinte opiniile în fața autorităților competente, cu privire la procedura de reanalizare a situației beneficiarilor protecției internaționale, în orice etapă a acestei proceduri.”

87. Alineatul (2¹) al articolului 125 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În vederea realizării transferului în statul membru responsabil, îndepărtarea străinului de pe teritoriu se poate face voluntar, controlat prin conducerea la Punctul de Trecere a Frontierei sau cu escortă până în țara de destinație. Îndepărtarea sub escortă se face în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

88. Articolele 129¹ - 129⁴ se abrogă.

89. Articolul 144 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 144

Principiul statului membru responsabil

Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, în cazul cererilor de azil depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul este informat în scris de către Poliția de Frontieră Română, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la faptul că informații referitoare la cererea și persoana sa, inclusiv amprentele papilare prelevate, pot face obiectul schimbului de informații între statele membre ale Uniunii Europene ori alte state care au convenit printr-un acord special participarea la acest mecanism, cu scopul exclusiv de a stabili statul membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil.”

90. Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune:

- Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L, nr. 212, din 7 august 2001;
- Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 251, din 3 octombrie 2003;
- art. 2 lit. f), art. 12 alin. (3a) și (3b) și art. 19a alin. (1) și (2) din Directiva 2003/109/CE a

Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Ediție specială 2007, Capitolul 19 – „Spațiul de libertate, securitate și justiție”, volumul 6, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 132, din 19 mai 2011;

- Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 20 decembrie 2011, cu excepția art. 7 și art. 9 alin. (3).

- Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, cu excepția art.4 (parțial), art.6 (parțial), art.7 (parțial), art.10 (parțial), art.12 (parțial), art.15 (parțial), art.23 (parțial), art.49;

- art.1, art.2, art.3, art.4, art.5 (parțial), art.6 (parțial), art.7 (parțial), art.8, art.9, art.10, art.11 (parțial), art.12 (parțial), art.13 (parțial), art.14 (parțial), art.15 (parțial), art.16 (parțial), art.17 (parțial), art.18 (parțial), art.19, art.20 (parțial), art.21, art.22 (parțial), art.23 , art.24 (parțial), art.25 (parțial), art.26, art.27, art.28, art.29 (parțial) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013”.

Art.II

Legea nr.122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III

Alineatul (8) al articolului 101 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată că acestuia îi sunt aplicabile prevederile art. 82 alin. (1) sau art. 96 alin. (1), măsura luării în custodie publică încetează de drept. În situația în care străinul formulează pentru prima dată o cerere de protecție internațională, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la procedura ordinară de azil. La formularea unei cereri de acces la o nouă procedură de azil, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la noua procedură.”

Art. IV - Dispoziții tranzitorii

(1) Dispozițiile referitoare la plasarea solicitanților de protecție internațională în spații închise special amenajate, conținute de prezenta lege, se aplică începând cu data de 20 ianuarie 2016.

(2) Plângerile depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii vechi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță după această dată.”

